

allinna
"Esto-
sajan-
zevuse
sünd-
l elus,
TMS'i
urmo-
sega:
imese
10 a.
e ter-
näles-

va oli
est ja
lavale
seega
aliselt
einale
alla
pilgul,
hinge
lauulu-

ette-
aksa
vana
seinalt
mälus
ogene-
lemu-
nistle-
ilideni
peen-
tunne-
lletoo-
slikku
ia.

uliselt
lustas
simest
opti-
teda
tõus,

millega ta viis laulu viimse vägeva hõis-
keni: „Öitse, püha isamaa!“, meenus
meeleolude sügavus ja värvide ehtsus,
millega ta kujutas rahva rasket mine-
vikku laulus „Mul lapsepõlves rääkis“,
ning masendav jõud lauses „Ma Taara
tammikutes veel kuulen kaugelt häält“
kõigi hääte unissoonis, millega nagu
vaarahoopidega ralus puruks mineviku
ahelaid; meenus jübustav kõledus, mille-
ga ta kujutas „üle ääretu lumise välja
viiva üksiku tee“ tühjust laulus „Talvi-
ne õhtu“; meenus otse õhuliselt õrn pia-
nissimo, mis tal kauge, kauge kajana
„tuikas kaugete kinkude takka, kaugete
metsade takka“ laulus „Kevade tunne“;
meenusid tuhat pisiasja, mida ta ka nüüd
poleks jättnud kasutamata ja esile too-
mata oma laulude detailse kunstilise väl-
jatõõttuse ning meeleolulise ilmestuse hu-
vides, kui ta oleks saanud seista ise oma
koori ees juhataja püldil. Ja südamesse
torkas uuesti valusalt: K. Türipuga
mele kaotasime suureandilise koori-
juhi...

G. Ernesaks oli oma suure eelkäija
mälestuskontserdile valmistunud värika
hoolega ja noore koorijuhli kohta viis
kava läbi üldise kordaminekuga. Küm-
nest kavasse võetud laulust õnnestusid
paremini „Luiged“, „Lootus“, segakoo-
rist ümberseatud „Priiuse hommikul“ ja
„Valvur“, ning lisapalaks lauldud „Mu
isamaa“. Teiste laulude üldiselt korrali-
ku esitamise juures jättis noor juhataja
ometi nii mõndagi võlgu eelpoolnimeta-
tud kooritehniliste detailide ja meele-
oluliste finesside põhjalikus läbitundmi-
ses ja viimistletud esiletoomises. „Tal-
vise õhtu“ ja lisapalaks lauldud „Lah-
kumise laulus“ kannatas seetõttu isegi
intonatsioonil puhtus mõningal määral.
Pikemaajaline praktika ja suuremate ko-
gemuste omandamine aitavad koorijuhil
ka sellest aja jooksul üle.

Suurearvuline kuulajaskond võttis
koori ettekanded vastu soojusega. Üksi-
kuld laule korrali ja kava täiendati kol-
teda me lisapalaks antud lauluga.

K. Türipuga soololauludega esines kont-

serdil noor lauljanna Olga Lund (met-
sopraan). Ta esitas populaarsed „Üks-
ainus kord“, „All hauas“, „Igatsus“ ja
lisapalana „Tasa, tasa, tuulekene“ suure
sisemise soojuse ja sügava kaasaelami-
sega, pälvides seega teenitult publiku
elava reageeringu kestva aplausi näol.
Teda toetas hoolika ja tasakaalustatud
saatega klaveril pianist Elsa Avesson.

Kontserdi alul prof. J. Aavik andis
sisuka ülevaate K. Türipu elutööst ja
selle tähtsusest meie muusikakultuurile.
Kuulajaid oli kontserdil peagu väija-
müüdnud maja.

A. Kasemets.

„HALJAL AASAL“.

Tõehhis suure menuga läinud operett
„Haljal aasal“ tuli esietendusele „Es-
tonias“ ja leidis ka siin head vastuvõttu
tänu mele näitlejate hästi läbimõeldud
iseloomustavale mängule. Dr. V. Tolars-
ki poolt koostatud libreto on sõnalis-
ses osas, eriti humoorikates dialoogides, suu-
rema tähtsusega kui I. Benešilt kirjuta-
tud muusika, milles leidub peamiselt
vals-, marsl- ja kupleevilise, kusjuures
on tarvitatud kohati ka rahvamuusika
motiive. Suurem ja tänuulikum laulunum-
ber oli esimeses vaatuses E. Vaarmani,
kes oma kõlava sopraaniga head mõju
avaldas. Vokaalselt võis ennast näidata
veel oma ulatuslikumas tenoripartii K.
Savi. Ka mõned viisikad duetid äratasid
tähelepanu. Kõige rohkem huvi pakkusid
lavaliselt hästi tabatud tüübid: A. Laur
(metsavaht), B. Kuuskemaa (ta naine),
R. Reinik (nende tütar), A. Lüüdik (põl-
lumajandusteadlane), A. Vaino (metsa-
ülem) ja A. Sällik (mõisaomanik). Vä-
hemates osades aitasid ansamblile kaasa
S. Lott, A. Eskola j. t. A. Lüüdiku lavas-
tus oli üldse vaheldusrikas (16 lava-
pilti), kusjuures rohkesti esineti tantsu-
dega (B. Blinoffi seatud). Orkestrit ju-
hatas muusikajuht P. Lüdig, kes oskas
ka ansambli ühes solistide ja kooriga
korras hoida. Rahvast oli palju.

A. Lemba.

Kevadise hooaja viimase opereti esi-
lavastusena oli „Estonia“ yalinud Jara-

Beneš'i opereti „Haljal aasal“, mis oma
kerge muusika ja vaheldusrikka tegev-
sega näib sobivat meie teatripubliku ke-
vedisele meeleolule. Operett „Haljal aa-
sal“ kuulub kerge-žanri opereti liiki,
mille lõõkõõnd peitub koomilistes situat-
sioonides ja ka koomilistes kujudes. Aeg-
ajalt lõõb esile küll ka jandiline ele-
ment, kuid siiski sallitavuse piires.
Tekstiliselt on operett kohati üsna val-
mikas, kuid mõnigi näli õsutub meie
publikule võõraks ja lähed seega ka ka-
duma. Hugo Laur ja Agü Lüüdik
hoidsid elevust tõusvas tempos algusest
kuni lõpuni. Eriti hea oli Hugo Laur, kes
sütitas publikut oma uute koomika-
nõksudega, milleid tal näib leiduvat
veel külluses tagavaraks. Naispeaosas
esines seekord Els Vaarman, kes juba
varemalt on „Estonia“ operetis prima-
donna osades esinenud. Els Vaarman on
muutunud lavaliselt hulga küpsemaks.
Ta eriliseks vooruseks on mõõdukus
mängus ja hoidumine tavallisest prima-
donna-likest võtetest, hoiakust ning ope-
reti paatosest. Riina Reinik ei pakkunud
küll seekord erilist uut, kuid tema loo-
muses on sedavõrd süütematerjali taga-
varaks, et ta mõjub alati meeleoluteki-
tavalt ja sütitavalt. „Haljal aasal“ oli
Konstantin Savile lahkumisoperetiks.
Metsainseneri osa sobis talle seekord
hästi. Ta püüdis hoiduda poosist ja ku-
jutada oma kangelast lihtsalt ning loo-
mulikult, mis tal ka õnnestus. Kon-
stantin Savil on palju lavalist rutini ja
kui tema töökoormat oleks varemalt vä-
hendatud, oleks võinud ta ka mängult
alati rohkem pakkuda. Konstantin Savi
elu laval ei ole olnud kerge, kuna ta on
pidanud majanduslikel põhjustil kuluta-
ma liig palju energiat mujale. Arvan, et
„Estonia“ tunneb veelgi vajadust Kon-
stantin Savi järele.

„Haljal aasal“ oli lavastatud hoogsalt ja
lavapildid nauditavad. Boris Blinoff
tantsude lavastajana oli saanud oma
ülesandega väga hästi hakkama. Opereti
„Haljal aasal“ menu oli hea, kuid kas
sellest just kujuneb „Estonia“ lõõkõõpe-
rett, on raske ennustada. H. V.

Waba Maa, 19. IV '37